

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی احیاء اراضی موات در حقوق ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در مدیریت و حقوق (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

امیر همدانی - دانشجو کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی فقهی حقوقی و احیاء اراضی موات در حقوق ایران می باشد. اراضی موات و قاعدتاً خارج از محدوده و حریم قانونی شهرها میباشند، اما توسعه فیزیکی و کالبدی شهرها، بعضاً ورود اراضی ملی به داخل محدوده شهرها را ایجاب می نماید. زمینهای موات در فقه جزء انفال بوده از اموال دولتی محسوب می شوند؛ طبق روایت من احیی ارضا مواتا فهی له هرکس حق احیاء و تملک آنها را دارد، اما شرایط زمان و افزایش جمعیت ایجاب می کند که این اذن کلی بر احیاء از عامه سلب شود تا حکومت بتواند نیازهای جامعه را در تهیه مسکن مناسب برای آنها حل نماید. لذا قانونگذار با اذن ولی فقیه حق استفاده از احکام ثانویه برای تصویب موادی متناسب با مقتضیات و شرایط زمان را برای خود قائل شده است؛ اما احکام ثانویه استثناء بر احکام اولیه است و نیز قاعده الناس مسلطون علی اموالهم ایجاب می کند که حق مالکیت ایجاد شده بر زمینهای موات که در اثر احیاء به دست آمده محترم شمرده شود؛ لذا خاصیت تخصیصی احکام ثانویه نسبت به احکام اولیه صرفاً محدود به مکان و زمان است و نه بیش از آن. محقق در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و همچنین با روش کتابخانه ای با استفاده از کتب و مقالات علمی به بررسی این موضوع پرداخته است.

کلمات کلیدی:

اراضی، موات، فقه و حقوق، اموال دولتی. اراضی ملی، قانون زمین شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/900734>

